

kyndelsen, man løste sognebånd til, og ikke til et socialt fællesskab eller en bunke sten. Det skal vi holde utrolig godt fast ved, for hele vores forståelse af, hvad det er at holde kirke, afhænger af, at vi er klare på det punkt.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen J. Klint.

Kl. 17:54

Karen J. Klint (S):

Jeg markerede godt nok ikke for det med sognebåndsløsning. Og jeg tror faktisk, vi er meget enige om, at det er til præsten, det er til forkyndelsen, og det er til ordet, man løser sognebånd. Det er også derfor, at det er præsten, der skal tage stilling, så jeg tror faktisk, at vi er enige.

Det, jeg egentlig markerede for, var til spørgsmålet om børns konfirmation. Når der nu er den tradition med, at der er flere og flere børn, der skifter skole fra 6. klasse, skal vi måske så til at give mulighed for, at man kan blive konfirmeret i 6. klasse fremfor at vente til 7. klasse. Så sker det jo – havde jeg nær sagt – hjemme i sognet.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:55

Jesper Langballe (DF):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt fik fat i spørgsmålet. Var det et forslag fra fru Karen J. Klint om, at man kunne flytte konfirmationen fra 7. til 6. klasse? Jeg beklager, hvis jeg ikke har fået helt rigtigt fat i det.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen J. Klint, værsgo en gang til.

Kl. 17:55

Karen J. Klint (S):

Jamen det var næsten rigtigt forstået. Det var ikke et forslag, men jeg spurgte til, om det var en mulighed for at gøre det mere frit, at man kunne blive konfirmeret enten i 6. klasse eller i 7. klasse, for så var det jo noget, der kunne drøftes præst og menighed imellem.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:55

Jesper Langballe (DF):

Ja, det var utvivlsomt en mulighed. Jeg har lige drøftet det med Dansk Folkepartis uddannelsesordfører, hr. Martin Henriksen, og vi var enige om, at nu, da der bliver oplyst om, at der er flere og flere, der går tilbage til det gammeldags prin-

cip på landet med små forskoler, der går til 6. klasse, kunne det jo tale for – hvis det bliver udbredt – at man så kunne løse noget af problemet ved at sige, at så flyttes konfirmationen til 6. klasse. Nu må man diskutere, om der overhovedet er noget reelt problem; det er der ikke efter min mening. Men det der var i hvert fald noget, man sagtens kunne overveje.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønsker fru Karen J. Klint endnu en bemærkning? Nej. Så siger vi tak til ordføreren, og så er det den radikale ordfører, fru Bente Dahl.

Kl. 17:57

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Folkets kirke er ikke et tagselvbord eller en statslig serviceanstalt. Med disse ord indledes et protestbrev, som jeg har modtaget i anledning af L 27's fremsættelse. Det er et udtryk for en protest og en frustration, som vi ikke kan sidde overhørig. Der er, som andre ordførere har været inde på, syv hovedområder i lovforslaget. De fleste er ikke særlig kontroversielle, men der er dog nogle, som er, og som vi må tage op og lave ændringsforslag til eller i hvert fald diskutere i udvalgsarbejdet.

Det handler om medlemmernes rettigheder, og netop debatten om, hvilken stilling folkekirken skal have i samfundet for at være folkekirke, er essentiel. Hvad er forholdet mellem rettigheder og pligter? Folkekirken skal være tilgængelig. Den skal være nærværende, men der er også – jeg vil ikke sige men, jeg bør sige og – et personale, som vi skal tage hensyn til i folkekirken.

Lad mig slå fast, at jeg ikke mener, at folkekirken er en vare eller kan sammenlignes med det. Jeg mener, at folkekirken har en opgave, der går ud på at øge tilgængeligheden på alle planer, bl.a. det aktuelle med, at nogle overenskomstmæssigt ansatte præster har specielle rettigheder i forhold til præster med andre ansættelsesformer. Sådan nogle ting kan vi godt tage fat på at ændre.

Flere og flere føler sig ikke hjemme eller tilpas i folkekirken, sådan som den fungerer. Det viser det noget magre fremmøde ved informationsmøderne, som lige har været holdt i landet i anledning af de kommende menighedsrådsvalg. Det er blot et tegn på denne udvikling. Samtidig er vi i en turbulent tid, hvor mange mennesker søger åndelige værdier i en uoverskuelig og travl hverdag, og så er spørgsmålet, hvorfor der er så forholdsvis få, som søger folkekirken for at